

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ
ΣΤΕΛΛΑ Κ. ΖΑΜΠΑΚΚΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στην Κυθρέα, στην ενορία Αγ. Μαρίας, στις 29.1.1928. Γονείς της ήταν ο Κώστας Χ΄ Νικολάου, γνωστός με το επίθετο Παρπέρης και μητέρα της η Ειρήνη Χ΄ Στυλλή, γνωστή σαν Ειρήνη της Βερούς.

Είχε ένα αδελφό το Γιώργο, που αργότερα πήρε το επίθετο Ακκιλίδης και που ήταν ο μεγαλύτερος από τ' αδελφια και δυο αδελφές τη Βερονίκη και τη Σταυρούλα. Η Στέλλα ήταν στη σειρά πριν από τη Σταυρούλα, που ήταν η μικρότερη.

Αποφοίτησε από το Δημοτικό Σχολείο της Κυθρέας, παρθεναγωγείο τότε για τα κορίτσια της Αγ. Μαρίας. Παρ' όλο που ήταν καλή μαθήτρια δεν είχε την τύχη ν' ακολουθήσει γυμνασιακές σπουδές. Παρακολούθησε όμως μαθήματα ραπτικής στη γνωστή τότε ράπτρια της Κυθρέας Όλγα.

Ασχολείτο, λοιπόν, με το νοικοκυριό, λίγο ράψιμο, βοηθούσε στα περιθώλια τον πατέρα της. Δεν άργησε όμως να χάσει τον πατέρα της και στη συνέχεια τη μητέρα της, ενώ ο μεγαλύτερος της αδελφός, Γιώργος, και η αδελφή της Βερονίκη είχαν παντρευτεί.

Η ζωή είναι τώρα ακόμα πιο δύσκολη. Κοντά σ' αυτά παραστέκεται και στη θεία της Ευανθία σε μακρόχρονη της αρρώστια.

Στα 25 της χρόνια παντρεύεται τον Κώστα Ζαμπακκίδη, δάσκαλο από την Κυθρέα και κάνουν δυο παιδιά, το Χρίστο και την Ειρήνη.

Στέκεται στο νοικοκυριό, τον άντρα της, τα παιδιά της και εποχιακά βοηθά στο μάζωμα των ελιών της οικογένειάς της. Αναγκάζεται, όμως, να εργαστεί για 3 1/2 χρόνια σε βιομηχανία ενδύσεως στην Αλάμπρα, μετά την προσφυγιά, για να συμβάλει οικονομικά στις σπουδές και την αποκατάσταση των παιδιών της.

Πεθαίνει πρόωρα, στις 23.9.1986, σε ηλικία 58 χρόνων. Χαίρεται, όμως, την επαγγελματική και την οικογενειακή αποκατάσταση των παιδιών της και, έστω για λίγο, τα τρία εγγονάκια της. Ο γιος της Χρίστος, είναι γιατρός και η κόρη της Ειρήνη, δημό-

σιος υπάλληλος.

«Όλοι κάποτε θα πεθάνουμε. Θέλω, όμως, να ζήσω ακόμα λίγο μαζί σας», ήταν η έκφραση της επιθυμίας της κατά τις τελευταίες μέρες της ζωής της στη μαζεμένη κοντά της οικογένεια. Αλλά... «Δόξα τω Θεώ», συνέχιζε...

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Ο κ. Χρ. Πέτσας είπε τον πιο κάτω επίκηδειο:

Πολύκλαυστη Στέλλα,

Σκληρή και αδυσώπητη του θανάτου η μοίρα στον άνθρωπο. Σκληρότερη και φοβερώτερη ακόμη αποβαίνει, όταν τα θύματα της είναι νέα και δεν έχουν εκπληρώσει τους διάφορους σκοπούς της ζωής, οικογενειακούς, κοινωνικούς, εθνικούς, θρησκευτικούς και άλλους.

Έτσι κτύπησε η ειμαρμένη την αξεχαστη Στέλλα στο στάδιο τούτο της ζωής που έπρεπε ν' απολαύσει τους καρπούς των μόχθων και κόπων που κατέβαλλε από τα νεανικά της χρόνια στην ανατροφή, μόρφωση και αποκατάσταση των δυο της προσφιλών τέκνων, Χρίστου και Ειρήνης.

Ήλθε η επάρατη νόσος να κτυπήσει με τα βέλη της το άτρωτο και ατσαλένιο σου κορμί για να μεταβάλει σε ράκος την αγγελόμορφη σου κορμοστασιά και να σου αφαιρέσει ομορφιές και κάλλη που αφειδώς

λευτα είχε σκορπίσει σ' όλο σου το ανάστημα ο Πανάγαθος. Ήλθε μ' όλη της τη δύναμη ν' αφαιρέσει απ' το σεπτό σου σκήνωμα την άχραντη και αθά ψυχή σου για να μεταφερθεί στα ουράνια όπου οι ψυχές των δικαίων αναπαύονται. Αλλά οι βουλές του Δημιουργού είναι ανεξερεύνητες. Θέλησε ίσως να σου αφαιρέσει πρόωρα την επίγεια ζωή σου για να σε μεταφέρει γρηγορότερα στη βασιλεία των ουρανών για ν' απολαύσεις τα αγαθά της αιωνιότητας.

Έλκουσα την καταγωγή από φτωχούς, αλλά καθ' όλα αξιοπρεπείς, ειλικρινείς και τίμιους γονείς, έτυχες επιμελημένης ανατροφής και παρέλαβες κατά τον πιο έμπρακτο τρόπο τις αρετές της Χριστιανικής μας πίστης τις οποίες με τη σειρά σου μετέδωσες θεωρητικά και πρακτικά στους απογόνους σου, τέκνα και εγγόνια.

Νέα συνέδεσες την τύχη σου με τον προσφιλή σου σύζυγο Κωστάκη και ανεδείχθηκες πραγματικά πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος σ' όλη την περίοδο της διδασκαλικής του καριέρας. Ακολούθησες τούτον και στις πιο μικρές και απομακρυσμένες κοινότητες στις οποίες η πολιτεία τον διόριζε και η κοινωνία του εμπιστευόταν την αγωγή και μόρφωση της τρυφεράς γενιάς των μαθητών. Στάθηκες στις δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, όχι μόνο σύζυγος, αλλά και βοηθός και σύμβουλος σ' όλα τα εμπόδια της καθημερινής βιοπάλης.

Κατεβάλετε από κοινού φροντίδες απαράμιλλες όχι μόνο στην ανατροφή και μόρφωση των αγαπημένων σας τέκνων αλλά προπαντός στην ανάδειξη και τοποθέτηση τους σε μια ανώτερη κοινωνική θέση. Μα πετύχετε τους σκοπούς και τις επιδιώξεις σας και να, σήμερα τα τέκνα σας πλήρως αποκατεστημένα απολαύουν εξαιρετικής εκτίμησης σ' όλα τα στρώματα του κοινωνικού συνόλου.

Όλη σου η επίγεια ζωή, αείμνηστη Στέλλα, υπήρξε ένα αλληπάλληλο κτύπημα από πλήξεις και δοκιμασίες. Πολύ πρόωρα έχασες τους λατρευτούς σου γονείς και έζησες τις πίκρες της ορφάνιας και στερήθηκαν τα αγαθά της οικογενειακής θαλπωρής. Δεν άργησε να παρέλθει τούτο το τέρτι και τούτο το μαράζι και πεθαίνει η αδελφή σου Βερονίκη, νέα εγκαταλεί-

πυσα απαρηγόρητο σύζυγο και τέκνα. Τελευταία πολύ πρόσφατα πεθαίνει ο μοναχογιός αδελφός σου Γιώργος που είχε κληρονομήσει το οικογενειακό επίθετο Ακκιλίδης, παντρεμένος και αποκατεστημένος στη Λάρνακα.

Παρ' όλα τα πλήγματα της μοίρας στάθηκες πάντα αισιόδοξη σε κάθε φάση της ζωής, αντλώντας υπομονή και καρτερία από τον Πανάγαθο Δημιουργό.

Δεν πρόλαβες να συνέλθεις από τα πλήγματα της συμφοράς και ήλθε η εισβολή του Αττίλα στο βορεινό τμήμα της Κύπρου μας για να μας μεταφέρει μ' όλους τους κατοίκους της δοξασμένης μας Κυθρέας και όλους τους κατοίκους του κατειλημμένου μέρους της Κύπρου μας στην προσφυγιά.

Τα αναπάντευχα τούτα περιστατικά επέδρασαν δυσμενώς και υπέσκαψαν καταλυτικά την υγείαν για να σε οδηγήσουν πρόωρα στο μοιραίο.

Κοιμήσου όμως ήρεμα τον αιώνιο σου ύπνο με την ικανοποίηση, πως επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκον σου σαν σύζυγος, μητέρα και γιαγιά κι άφησες πίσω σου απογόνους που ασφαλώς θα βαδίσουν τα ίχνη της δικής σου πορείας, τα ίχνη εναρέτου και ένδοξου βίου, τα ίχνη της τιμιότητας, της ειλικρίνειας, της δικαιοσύνης, της αγάπης και της φιλαλληλίας.

Ίσως το πιο πικρό παράπονό σου είναι που πεθαίνεις στην προσφυγιά και σε σκεπάζει το αφιλόξενο χώμα της ξένης γης. Πάρε όμως, υπομονή και θα ηχήσουν αργά ή γρήγορα οι καμπάνες της λευτερίας και οι χαρμόσυνοι τους ήχοι θα φθάσουν τα ουράνια, για ν' αναγγείλουν το χαροποιό γεγονός στις ψυχές των τεθνεώτων και τότε στο άκουσμα θα χαίρεται και θ' αγαλλιάται και η δική σου ψυχή.

Εύχομαι ολόψυχα ο Πανάγαθος να κατατάξει την αμόλυντη ψυχή σου εν σκηναίς δικαίων στον απαρηγόρητον σύζυγο και την τεθλιμμένη σου αδελφή Σταυρούλα, που είναι εγκατεστημένη στην Αμερική, στα τεθλιμμένα σου τέκνα και εγγόνια να στέλλει την ουράνια παρηγοριά.

Αιωνία σου η μνήμη